

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4355/2019
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца ПД „Растинг МВ“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., против тужених АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ, са боравиштем у ..., чији је привремени заступник Јелена Симоновић, адвокат из ..., ради службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 942/2018 од 18.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 942/2018 од 18.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 568/15 од 25.09.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца према туженима, па се у корист повласне парцеле кат.парц.бр. ... по листу непокретности ... КО ... и мини хидроелектране на истој парцели, конституише право службености постављења цевовода за спровођење речне воде за напајање мини хидроелектране на дубини од 80 цм до 150 цм, са пресеком бетонског цевовода од 800 мм, са правом одржавања цевовода испод послужне парцеле тужених кат.парц.бр. ... потес „...“, шума 6. класе, у површини од 5 ха 18 ари и 18 м², по препису листа непокретности број ... КО ..., која је у сусвојини тужених, у дужини од цца 51,70 м, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом АА исплати износ од 1.616,00 динара, ББ износ од 1.616,00 динара, ВВ износ од 1.616,00 динара, ГГ износ од 539,00 динара, ДД износ од 539,00 динара и ЂЂ износ од 1.616,00 динара, на име накнаде штете за контитуисање службености. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Решењем П 568/15 од 05.12.2017.године стављено је ван снаге решење о трошковима поступка садржано у пресуди од 25.09.2015. године и обавезан је тужени ЂЂ да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 251.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 942/2018 од 18.10.2018. године, ставом првим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу П 568/15 од 25.09.2015. године у ставу првом и другом изреке, па је одбијен тужбени захтев којим је тужилац

тражио да се у корист повласне парцеле број ... по листу непокретности ... КО ... и мини-хидроелектране на истој парцели, конституише право службености постављења цевовода за спровођење речне воде за напајање мини-хидроелектране на дубини од 80 цм до 150 цм, са пресеком бетонског цевовода од 800 мм, са правом одржавања цевовода испод послужне парцеле тужених кат.парц.бр. ... потес „...“, шума б. класе, у површини од 5 ха 18 ари и 18 м², по препису листа непокретности број ... КО ..., која је у сусвојини тужених, у дужини од цца 51,70 м, што су тужени дужни да признају и трпе, као и да се обавезе тужилац да туженом АА исплати износ од 1.616,00 динара, ББ износ од 1.616,00 динара, ВВ износ од 1.616,00 динара, ГГ износ од 539,00 динара, ДД износ од 539,00 динара и ЂЂ износ од 1.616,00 динара, на име накнаде штете за контитуисање службености, као неоснован. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке, као и решење П 568/15 од 05.12.2017. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на које Врховни суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се у ревизији тужиоца указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник кп.бр. ... КО ..., на којој парцели је предвиђена изградња мини хидроелектране „...“. Општинска управа ... издала је тужиоцу локацијску дозволу, а Министарство пољопривреде водну сагласност за изградњу хидроелектране, с тим да тужилац није доставио доказ да поседује грађевинску дозволу за изградњу мини хидроелектране. Тужени су сувласници са идеалним уделима на кат.парц. број ..., потес „...“, шума б. класе у површини 5 ха 18 ари и 18 м², која је уписана у лист непокретности број ... КО На основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке, утврђено је да је техничко-економски једино могуће спровести подземни цевовод испод парцеле број ... КО ..., у сувласништву тужених, и то на начин како је предвиђено приликом израде главног пројекта, на који начин би се конституисало право службености на кат. парцели ... КО Тужилац је, ради коришћења мини хидроелектране „...“ успоставио службеност постављења цевовода испод парцела различитих власника и са већином власника парцела дуж целе трасе постигао споразум о конституисању службености постављења цевовода.

Постављеним тужбеним захтевом тужилац тражи да се у корист повласне парцеле, у власништву тужиоца, конституише право службености постављења цевовода за спровођење речне воде за напајање хидроелектране испод парцела које су у власништву тужених, у складу са трасом предвиђеним главним пројектом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца и конституисао право службености у корист повласне кат.парц. број ..., са правом одржавања цевовода испод послужне парцеле кат.парц. ... су у власништву тужених, те обавезао тужиоца да туженима исплати новчани износ на име накнаде штете за конституисање службености, са образложењем да је тужилац власник кат.парцеле ... КО ..., да је на истој предвиђена изградња мини хидроелектране, да тужилац поседује локацијску дозволу ...-.../...-... од 19.08.2011. године која садржи опште услове урбанистичке регулације и правила грађења, услова градње објекта и услове за прикључење на комуналну структуру, а да чињеница да у тренутку подношења тужбе тужиоцу није издата грађевинска дозвола, није од утицаја на другачије пресуђење.

Одлучујући о жалби туженог ЂЂ, другостепени суд је нашао да је погрешан закључак првостепеног суда којим је установљено право службености на кат. парцели тужених, а у корист повласног добра, у власништву тужиоца.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о основама својинско-правних односа, прописано је да је стварна службеност право власника једне непокретности (повласно добро), да за потребе те непокретности врши одређене радње на непокретности другог власника (послужно добро), или да захтева од власника послужног добра да се уздржава од вршења одређених радњи које би иначе имао право вршити на својој непокретности. Према одредби члана 53. став 1. истог закона, одлуком суда или другог државног органа, стварна службеност установљава се када власник повласног добра у целини или делимично не може користити то добро без одговарајућег коришћења послужног добра, као и у другим случајевима одређеним законом.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је поступио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и одбио као неонован тужбени захтев тужиоца, с обзиром да пре свега, изреком нису дефинисане тачне мере и границе правца постављања цеви преко послужног добра, због чега је овако постављен тужбени захтев у смислу члана 192.став 1. ЗПП неодређен и неодредив и сходно томе неподобан за извршење, као и да тужилац није доказао да му је за изградњу мини хидроелектране издата грађевинска дозвола од стране надлежног органа.

Наиме, стварна службност постављења инсталација на туђој непокретности или испод ње, као стварно право, сходно напред цитираним законским одредбама, мора бити прецизно одређена у смислу тачне локације са дефинисаним мерама и у границама земљишта испод кога треба да буду укопане цеви за транспорт воде, па како у конкретном случају постављеним захтевом тужилац није навео мере и границе постављења цеви испод послужног добра, то је овако постављен тужбени захтев неодређен и неподобан за извршење.

Осим тога, у спору за заснивање стварне службености, тужилац је дужан да докаже да као власник повласног добра не може у целини или делимично да користи то добро без одговарајућег коришћења послужног добра, па како тужилац током поступка, сходно правилу о терету доказивања није предложио нити доставио доказ на околност да му је издата грађевинска дозвола од стране надлежног органа, из које би се несумњиво утврдило да ли је и на којој парцели одобрена изградња овог објекта, неосновано је позивање тужиоца у ревизији да се у поступку установљавања службености испитају услови за постојање права службености, те да је тужилац

постигао сагласност са власницима одређеног броја парцела дуж трасе изградње цевовода као и да поседује локацијску дозволу. Ово стога што се само на основу коначне одлуке надлежног органа, којом је одобрена изградња електроенергетског објекта на тачно одређеној локацији, може установити право службености, то се у конкретном случају право службености не може установити само на основу приложене документације – локацијске дозволе и водне сагласности за изградњу хидроелектране, због чега је правилно одбијен тужбени захтев.

Остали наводи из ревизије тужиоца нису од таквог значаја да могу довести до другачије одлуке суда.

Из напред изложених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић